

Svajonų
ROMANAI

Aistra

CAT SCHIELD

Derybų nebus!

9,79 Lt / 2012 liepa-rugpjūtis

Knygute

Cat Schiled

DERYBŪ NEBUS

Romanas

Versta iš Cat Schield,
Meddling with a Millionaire, 2011
© Cat Schield, 2011

Šis leidinys publikuojamas pagal sutartį su
„Harlequin Enterprises II B.V. / s. à. r. l.“

Visos teisės į šį kūrinį saugomos, įskaitant teisę
atkurti visą arba iš dalies bet kokia forma.

Visi šios knygos personažai yra išgalvoti.
Bet koks panašumas į tikrus asmenis, gyvus ar
mirusius, yra visiškai atsitiktinis.

© Eglė Bareikaitė,
vertimas iš anglų kalbos, 2012
© Rima Milaševičienė, dizainas, 2010
© Fotolia.eu, viršelio nuotrauka
© „Svajonių knygos“, 2012
ISBN 978-609-406-510-1

Elektroninę knygą paruošė Knygute.lt, 2013

Pirmas skyrius

Natanas Keisas pagaliau pastebėjo savo grobį, pasitraukė šampano padėklui nešimam padavėjui iš kelio ir apsuko aplink šokolado fontaną. Už dvidešimties pėdų Ema Montgomeri įsimaišė į Dalaso grietinėlės būrį, susirinkusį švęsti Naujųjų metų. Prieš valandą į Emos tėvo namus atvykęs Natanas dairėsi jos labai gerai numanydamas, ko griebsis, vos tik išvys.

Arba pabučiuos, arba pasmaugs.

Dar reikia apsispręsti, kurį variantą pasirinkti.

Tarsi pajutusi galingą Natano minčių tėkmę, Ema dirstelėjo per petį. Per lūpas nuslydo plaukų sruoga, kol atidžiai nužiūrino vakarėlio svečius. Grakščiais pirštukais nuo kaktos nubraukė ilgus vešlius kirpčius atidengdama surauktus antakius. Ji panėšėjo į laukinį gyvūną, užkluptą viešumoje, nenutuokiantį, kur sprukti. Tada šokoladinės Emos akys susmigo į Nataną.

Staigiai it koks kiškėlis ji nėrė už kambarinės palmės ir pradingo.

Natano širdis pasileido šuoliais, paspartinus žingsnį. Ir anksčiau teko susidurti su sunkiai

užkariaujamas vaidinančiomis moterimis. Visą šį žaidimą tik pamalonindavo galutinis jų pasidavimas. Vis dėlto Emos elgesys dvelkė kažkuo nepatirtu. Jeigu būtų neišmanėlis, pagalvotų, kad mergina vengia jo.

O tai absurdiška po to, ką šiandien išsiaiškino.

Natanas praėjo pro biblioteką, iš kur sklido nuotaikingas gausaus žmonių būrio, susispietusio apie didžiulį pianiną, plyšavimas pagal Sinatros melodijas.

Jis probėgšmais matė Emą, dar prieš jai neriant į kambarį, ir nusekė įkandin džiaugdamašis, kad palieka Sailo Montgomerio gėrimus maukiančią ir po naftos magnato rūmus, liudijančius jo turtus ir galią, maklinėjančią minią.

Dviejų aukštų bibliotekos, išmuštos vyšniamedžio plokštėmis ir knygomis apstatyta siena, aplinka buvo intymesnė nei milžiniškos didžiosios menės, iš kurios jie tik ką išėjo, tačiau nepakankamai rami. Jis ketino dar iki vidurnakčio užkariauti Emos dėmesį. Ir nesiruošė niekam kitam leisti pabučiuoti tų nuostabių lūpų.

Ema staigiai sustojo, Natanui užtvėrus kelią į išsigelbėjimą. Triukšmas buvo pernelyg didelis

kalbėtis, bet ji aiškiai išreiškė savo nepasitenkinimą, kai Natanas nuvarė ją prie pianino ir stumtelėjo į siaurą tarpą tarp šviesiaplaukės raudona už kaklo surišama suknele ir žemo pliktelėjusio vyriškio, kurio dėmesys buvo sutelktas į moters tarpkrūtį.

Natanas abejingai nužvelgė blondinę. Nors jam, kaip ir bet kuriam vyrui, patiko pusnuogės moterys, jis nebuvo padidintų krūtų gerbėjas. Verčiau rinkosi šokčiojančius apvalumus. Ypač tokius kaip Emos.

Natano lūpos atsidūrė kaip tik jai virš ausies, kol tyliai niūniavo žodžius, lydimus romantiškos melodijos. Jis uždėjo delnus ant blizgančio juodo instrumento ir įkalino Emą tarp savo rankų. Ji žengtelėjo arčiau prie pianino mėgin-dama išvengti sąlyčio su jo kūnu.

Geidulinga Emos figūra traukė Nataną, ir jis ištiesino alkūnes, kad nepasiduotų troškimui prispausti apatinę kūno dalį prie riesto jos užpakaliuko. Vos susilaikė nesudejavęs, kai prisiminė, kaip delnais buvo suėmęs tuos seksualius apvalumus. Geismas sugaudė ausyse, užgoždamas muziką. Natanas palenkė galvą ir įkvėpė Emos kvėpalų. Aromatas užvaldė jo libido, ir akimirką Natanui aptemo protas. Kodėl jis pyksta ant Emos?

Tada prisiminė.

Per pertraukėlę tarp dainų sukuždėjo Emai į ausį:

- Mudu su tavo tėvu šiandien popiet įdomiai pasikalbėjome.

Ema kilstelėjo petį, tarsi mėgindama atsiverti.

- Kodis minėjo, kad turi tėčiui pasiūlymą.

Natanas turėjo pasiūlymą ir jai. Visai kitokio pobūdžio nei tas, kurį aptarinėjo su Sailu Montgomeriu.

- Tavo brolis sakė, apie ką kalbėjomės? - pasiteiravo jis.

- Ne.

- O tau ne smalsu?

- O turėtų būti?

Natanas pasilenkė ir prigludo prie Emos smilkinio.

- Linksniavome tavo vardą.

Ji staigiai atsitraukė ir rūščiai dėbtelėjo, bet nespėjo garsiai išrežti prieštaravimų, siautėjančių akyse, o vyras prie pianino užgrojo pirmuosius Sinatros *Come Fly With Me* akordus, ir pokalbis nutrūko.

Kas čia vyksta? Ema tikrai nesielgia kaip

raustanti būsimoji nuotaka. Vis dėlto Natanas neabejojo, kad ji prikišo nagus prie sąlygų, su kuriomis jos tėvas supažindino šią popietę. Sailas Montgomeris neįstengė atsispirti duoti savo mažajai mergaitei viską, ko užsigeisdavo jos širdelė, o Natanas žinojo, kad Ema nori jo. Tą kuo aiškiausiai parodė, kai prieš tris savaites slapčia ištempė ją iš kalėdinio vakarėlio. Tada kodėl šį vakarą, vos tik ją išvydusi, spruko kaip įgelta?

Kitoje pianino pusėje apvalaina pagyvenusi moteris rūškanai nužvelgė Nataną, o jos veido išraiška tapo dar dramatiškesnė, nes atrodė, kad antakius buvo nusipiešusi juodu žymekliu. Natanas tvirtai atrėmė jos žvilgsnį tyliai perspėdamas žiūrėti savo reikalų. Moters dėmesys nukrypo į plikąjį vyrą, dabar besižavintį Emos tarpkrūčiu.

Natanas giliai įkvėpė ir suskaičiavo iki aštuonių, kad įveiktų impulsą nuožmiai iššiepti dantis. Jis sutelkė mintis į pažįstamą muziką, atsipalaidavo klausydamasis romantiškų žodžių, dėl kurių leipo ištisos moterų kartos, ir susimąstęs stebėjo gražuolę, kurią privalo vesti, jei tikisi turėti verslo reikalų su jos tėvu.

Natanas ir Emos brolis Kodis, geriausi draugai nuo universiteto laikų, dažnai šnekučiuo-

davosi apie įdomias ir originalias verslo galimybes, bet iki šiol nė viena jų nebuvo verta įgyvendinti. Kai su Kodžiu pirmą kartą aptarė mintį sujungti *Montgomerių naftą* ir *Keiso jungtines investicijas*, nesitikėjo, kad vedybos su Ema taps derybų dalimi, tačiau negalėjo pasakyti, jog labai nustebo, Sailui santuoką pavertus pagrindiniu sandorio veiksmu. Šis sumanymas būtų ilgalaikis įsipareigojimas, reikalaujantis iš abiejų bendrovių milžiniško kapitalo. *Keiso jungtinių investicijų* ir *Montgomerių naftos* sąjungos sutvirtinimas vedybomis užtikrintų, kad abi pusės yra visiškai atsidėjusios šiam rizikingam žingsniui.

Ema tai suprastų. Ir panaudotų savo tikslams. Natanas turėtų jaustis pamalonintas, kad ji taip stipriai jo geidžia, jog net sugalvojo planą ir įtikino savo tėvą prie to prisidėti. Ir kodėl Sailas turėtų nesutikti? Vos tik Ema ištekėtų, taptų kieno nors kito pareiga.

- Tavo nuostabus balsas, - pagyrė Natanui iš kairės stovėjusi blondinė. Ji kaire ranka paglostė blizgų pianino paviršių stengdamasi parodyti didžiulį deimantą, puošiantį vidurinį pirštą. Bežiedis bevardis pirštas skelbė jos prieinamumą. - Ir žinai visus žodžius.

Emą ir Nataną skyrė nedidelis atstumas, ta-

čiau jos nugara įsitempė, girdint begėdišką šviesiaplaukės flirtą.

- Mano motina mėgo Sinatrą ir kai buvau mažas, visą laiką klausėsi jo dainų. Vadino mane savo nuosavu Sinatros grupės nariu. Nors, manau, galvoje turėjo ne mano talentą dainuoti, o sugebėjimą prisivirti košės.

Šviesiaplaukė kimiai nusikvatojo.

- Tikrų tikriausias košės virėjas, - suniurnėjo Ema.

Natanas vyptelėjo. Jam patiko jos humoro jausmas. Ema buvo nuostabi moteris: seksuali ir šmaikšti.

Blondinė galvodama, kad nusišypsojo jai, atsuko į Nataną savo viršutiniąją kūno dalį. Gili iškirptė dar pagilėjo, ištiesus dešiniąją ranką. Viena daili koja slystelėjo pro ilgą skeltuką ir kliudė Natano šlaunį.

- Mano vardas Brigita.

- Natanas. - Paspaudė jai ranką, o Emos susierzinimas pasklido it radioaktyvios dulkės po atominės katastrofos. - Iš kur pažįsti Sailą?

Natanas nenugirdo Brigitos atsakymo, nes jis nuleido ranką, ir Ema pasinaudojo proga pasprukti. Pasisukusi krūtine brūkštelėjo plikšiui petį, ir jam vos neišsprogo akys. Nenutuokda-

ma apie sukeltą sąmyšį, Ema prasibraudama pro šalį skubriai atsiprašė.

Natanas truktelėjo petimi, tarsi sakydamas šviesiaplaukei: *Nieko nepadarysi*. Blondinė susiraukė, kai jis pasisuko vytiš Ema.

Ji nespėjo žengti nė trijų žingsnių toliau bibliotekos, kai ją sugavo Natanas. Ranka apšivijo liemenį ir pasuko kita kryptimi vesdamas į vienintelę vietą pirmame aukšte, kur netrukdytų vakarėlio svečiai.

- Kai paskutinį kartą matėmės, man susidarė įspūdis, kad ieškai bėdos, - sušnabždėjo Emai į ausį stumdamas koridoriumi tolyn, jos tėvo darbo kambario pusėn.

Ema atsargiai, lyg kumeliukas, pajutęs besiantinančią pumą, nužvelgė Nataną. Galbūt numanė, kas sukasi jo galvoje. Joks vyras taip kaip jis nepersekiotų moters, jei negeistų matyti ją nuoga lovoje.

- Gal ir ieškojau, - atsakė Ema. - Bet tai buvo anksčiau.

- O dabar yra dabar.

Ilgo koridoriaus pabaigoje Natanas pravėrė duris ir įvedė Ema vidun. Tamsia spalva apmuštos sienos sugėrė vienintelį šviesos šaltinį: ant masyvaus senovinio raudonmedžio rašo-

mojo stalo spingsėjo lempa. Įprasto dydžio darbo kambaryje toks baldas būtų užgožęs visą erdvę, bet šis namas buvo pastatytas daryti įspūdį. Odinė sofa su šalia išrikiuotais krėslais stovėjo priešais iškaltą marmurinį židinį. Sienos nukabinėtos Teksaso peizažais, nutapytais vieno mėgstamiausių Natano XXa. pradžios dailininkų. Skirtingai nuo subtilių prancūziškų senienų, puošiančių visus rūmus, griežtas šio kambario stilius ir odiniai baldai itin tiko čia gyvenančiam Teksaso naftos magnatui.

Natanas uždarė duris, pagriebė Emos ranką ir atsuko ją į save. Nespėjus paprieštarauti, atšliejo į duris. Kitoje sienos pusėje balsai ir muzika susiliejo į miglotą neaiškų ūžesį. Pagaliau jie vieni.

Natanas įrėmė dilbį jai virš peties, kad ji pajustų jo užmačias.

- Ar neįdomu, kodėl buvo linksniuojamas tavo vardas? - paklausė jis grįždamas prie ankstesnės pokalbio temos.

- Nė kiek.

- Panašu, kad tavo tėvas ieško tau vyro.

- Po galais. - Ema atlošė galvą į duris ir sutelkusi visą kovingumą šnipštelėjo: - Jis mėgi-

na mane ištekinti nuo universiteto laikų.

- Kodėl?

- Nes aš - gyva bėda, kurią trokšta užkrauti ant kupros kam nors kitam. Įsikalė į galvą, kad man reikalingas manimi pasirūpinsiantis žmogus.

Išpaikintos milijonieriaus dukrelės įvaizdis buvo jos žavesio dalis. Natanas ir pats nekant-ravo palepinti Emą.

- Kas gi blogo leisti kažkam tavimi pasirūpinti? - pasiteiravo jis.

- Nes perša mintį, kad neįstengiu pasirūpinti savimi. - Ji kilstelėjo smakrą. Akyse vėl blyks-telėjo kibirkštys, tačiau balse pasigirdo šaižios gaidelės. - O tai labai nesąžininga.

Norėdamas, kad pokalbis ir toliau liktų mandagus, Natanas atsispyrė pagundai paprieštarauti. Nors su Emos broliu Kodžiu po jo vedybų susitikdavo ne itin dažnai, jie palaikė nuolatinį ryšį, ir Natanas viską žinojo apie Emos išsišokimus. Apie vos neįvykusias sužadėtuves su turtu medžiotoju, apie bausmę skirti visuomeninių darbų, nes buvo pagauta laikanti draugės rankinę su narkotikais ir apie sudaužytą mersedesą, kuriuo siaučiant pūgai vidury nakties važiavo namo.

Net jei ir atrodė, kad per paskutinius kelerius metus Ema susitupėjo, jos impulsyvus elgesys prieš tris savaites vertė abejoti, ar iš tikrųjų suaugo, ar tik įgudo geriau nuo šeimos slėpti savo paklydimus.

- Sakei tėvui, ką apie tai manai? - paklausė Natanas.

- Taip. - Ema skubiai iškvėpė. - Ir nieko gero. Kai tėtis dėl ko nors apsisprendžia, apsisprendžia tvirtai. Jis nori, kad susižadėčiau iki Valentino dienos. Patinka man tai ar ne.

Patinka tai Natanui ar ne.

Jam reikėjo šio sandorio su Sailu, kad perimtų šeimos verslo valdymą iš savo įbrolių. Nei Sebastianas, nei Maksas netikėjo jo bendrovės vizija. Kaip tik todėl partnerystė su *Montgomerių nafta* buvo tokia svarbi. Šiuolaikiškiausiomis technologijomis įgyvendintas naujasis projektas užtikrintų *Keiso jungtinėms investicijoms* novatoriaus vardą, o būsimas pelnas garantuotų, kad bendrovės valdžios pusiausvyra atitektų Natanui. Jo įbroliai to nepakęs, bet nieko negalės pakeisti.

Tačiau pirmiausia jis privalo susitarti dėl sandorio....